

SÍNDROME DE ANSIUMNENCIA

Raquel Arranz Freiría, Iria Rodríguez Rial, María Eirín Feijóo y Laura Centeno García. (MIR MFyC)

Rosa, de 64 anos, vén a consulta por **perda de peso involuntaria, astenia e aumento de nerviosismo** nas últimas semanas.

AP: É exfumadora de 15cig/día. Ten hipertensión, asma bronquial persistente e síndrome ansiosa tratado con diazepam-sulpirida 5-50mg (ansium) de larga data.

Filiación: Ama de casa, casada, con dous fillos e un neto ao seu cargo. Economicamente sen dificultades. Adoita reaccionar con ansiedade ante os acontecementos familiares desafortunados.

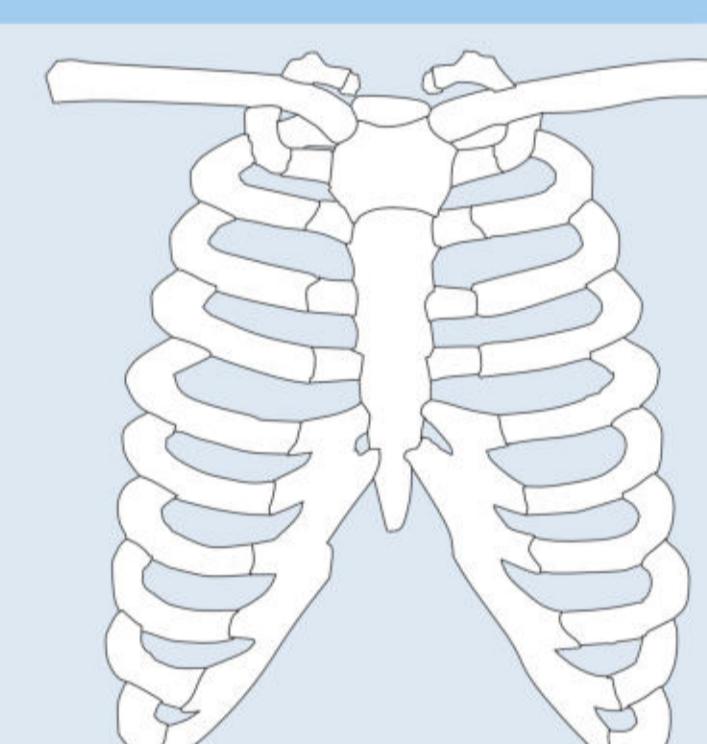
Unhas consultas atrás, comentáranos que **aumentara** o diazepam pola sua conta a dúas tomas diárias polas mesmas preocupacións familiares, volvera a fumar e tiña menos apetito. Como sospeitamos unha probable **"tolerancia ás benzodiacepinas"**, **suspendimos diazepam-sulpirida** e iniciamos paroxetina e lormetazepam.

Na seguinte consulta (a actual) acude con **perda ponderal de 5kg** no último mes, **nerviosismo intenso, labilidade emocional, irritabilidade, insomnio e tremores** distales. Sen outra clínica en anamnesis por aparellos. Tampouco aumentaron os estresores no contexto socio familiar.

Como posibles diagnósticos diferenciais nos plantexamos **neoplasias** subxacentes, **infeccións** crónicas, trastornos **endocrino-metabólicos**, trastornos **psiquiátricos** e síndrome de **abstinencia** ás benzodiacepinas.

Facemos unha **exploración física** completa que é **anodina** e solicitamos **pruebas complementarias**: analítica con hemograma, bioquímica con distintos perfís, incluindo hepático, renal, hormonas tiroideas, unha SOH, Rx de tórax e ecografía abdominal, que amosan resultados **dentro da normalidade**.

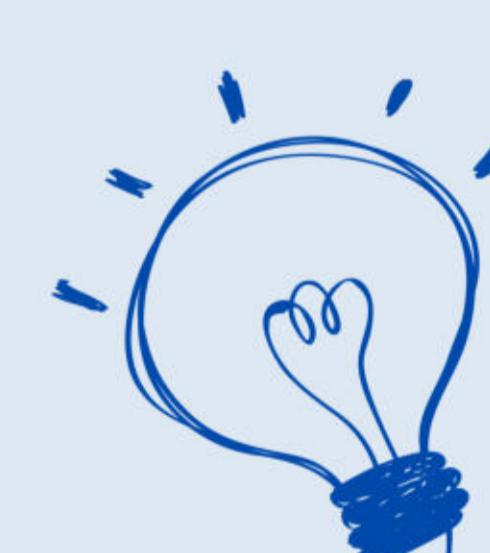

Xuízo clínico: Síndrome de abstinencia a benzodiacepinas.

Reintroducimos diazepam mentres non saían os resultados, e clinicamente ás dúas semanas melloría notable da ansiedade e ganancia ponderal de 2kg. Como plan posterior introducese amitriptilina e procédese a desescalar paulatinamente diazepam. En revisións posteriores mantense asintomática e só coa amitriptilina.

Conclusións:

-Ante perdas de peso involuntarias temos a obriga de abranguer un amplio diagnóstico diferencial e facer as probas complementarias pertinentes para descartalos.

-A **dependencia a benzodiacepinas** pode ocorrer tras o uso en tempadas prolongadas, cun síndrome de abstinencia ante a deprivación brusca. As benzodiacepinas deben utilizarse en períodos curtos e facer a desescalada pasenxo.

-Pode existir fenómeno de **tolerancia co uso de benzodiacepinas** que leva aos pacientes a autoaxustarse as doses á alza, aumentando o risco de adicción e dificultando a deshabituación.